

Flertallet har anset det lidet ønskeligt, at de nu gjældende Bevillinger ved stærpende Lovbestemmelser for Brændevinshandel skulde gaa over til at blive et Slags Monopoler og stiller derfor Forslag om at drage dem ind under Regelen om Fornjelsen hvert 5te Aar, dog med modererende Bestemmelser.

Til § 2.

Et herhen hørende Forslag sigter kun til at bringe Forslaget i Overensstemmelse med den hidtil gjældende Lov af 3die Marts 1860 og Lagtingsudvalgets Opsættelse, idet Afgiften for Handel med Brændevin fra Skib, som i Øvrigt aldrig er benyttet, sættes „Kjendelsen“ + „den aarlige Afgift“, halveret.

Til § 4.

Det herhen hørende Forslag gaar ud paa simpelt hen at bringe Forslaget i Samklang med Loven af 2den Juli 1870 § 1, som fastsætter $\frac{1}{4}$ Røgl som svarende til Begrebet „Smaat“ i Lovgivningens almindelige Bestemmelse om Handel i „Stort og Smaat“, der ogsaa er gjort gjældende i Loven for Færøerne af 3die Marts 1860.

§ 5.

Flertallet kan gaa ind paa en Stærkelse af Multibestemmelserne, men ikke i det Omfang, Forslaget gaar til. Man nærer nemlig stor Betænkelse ved at gaa til Straffemulfter, der maa siges at staa i et utilsvarende Forhold til Forseelsens egen Beskaffenhed, og man kan ikke gaa med til i Stedet for denne naturlige Begiftaal at tage en kunstig fra Hensigten med Loven, naar denne Hensigt maa siges med Nette at ligge paa et det vedkomne Ømne fremmed Omraade. Det foreslaas derfor at bringe Multibestemmelserne i nogenlunde tilsvarende Form til Bestemmelserne i Lovene for Riget, dog med en betydelig Forhøielse i Sætterne. Der kunde maaste være Tale om at tilføie en Bestemmelse til § 5, første Stykke, svarende til Lov af 2den Juli 1870 § 7; men saafremt alle paa Færøerne udstedte Bevillinger kunne gaa ind under den 5aarige Fornjelsespligt i nærværende Forslags § 1, anses en saadan Bestemmelse for overskødig.

Mindretallet kan aldeles ikke anerkjende Nødvigheden af de Udtalelser, som indeholdes i foranstaaende, dels almindelige, dels til de enkelte Paragrafer henhørende Bemærkninger, idet Mindretallet formener, at Forslagets Bestemmelser som Udtryk for den færøiske Repræsentations Ønsker meget vel egne sig til Vedtagelse af Rigsdagen, da de derhos formentlig ikke i nogenformhelst Henseende indeholde Brud paa Grundsetninger, som Lovgivningsmagten ikke vil fravige. Mindretallet indstiller derfor Regjeringens Forslag til usforandret Vedtagelse, dog med en mindre betydelig Ændring i § 1.

I Overensstemmelse hermed stilles følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

Af Flertallet (Faaborg, Sungeren, Th. Kruse og Chr. Pedersen):

1) I første Stykke, 2den og 3die Linie, Ordene: „og aarlig Afgift af 100 Rbd. for Benyttelsen“ udgaa.

2) I første Stykke, 4de Linie, Ordene: „hver især“ udgaa, og „500“ ændres til: „200“.

Af Samme:

3) Andet Stykke udgaa.

Af Samme:

4) I tredje Stykke, 3die Linie: „ . . .“ efter „Forstanderskab“ ændres til: „ . . .“, og der tilføies: „uden hvis Samtykke ingen saadan Bevil-

ling kan gives eller fornyes“, og Resten af Stykket bortfalder.

Af Samme:

5) Der tilføies Paragrafen et nyt Stykke saalydende:

„De nugældende Bevillinger gaa ind under Fornjelsesreglen saaledes, at de, der ikke have bestaaet i fulde 5 Aar, naar denne Lov træder i Kraft, gjælde til Jemaarsdagen fra deres Udstedelsesdag, men de, der have bestaaet ud over 5 Aar førend denne Lovs Ikrafttræden, til Jemaarsdagen for samme.“

Af Mindretallet (Bagger, Børentzen og Lybye):

6) I tredje Stykke, 4de Linie: efter „Bevilling“ sættes: „ikke meddeles“, efter „samme“ ændres „ . . .“ til „ . . .“, og Resten af Stykket bortfalder.